

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος

Αυτή τήν ἡμέρα ὤρισαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας νά διαβάζεται στους Ἱεροῦς Ναοῦς ἡ περικοπή τοῦ Εὐαγγελίου πού ἀναφέρεται στή σωτήρια συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τήν ἁμαρτωλή Σαμαρείτιδα.

Ἀπό τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἔνα σημεῖο μόνον θά θίξουμε στό παρόν σημείωμα, δηλαδή ὅταν ὁ Ἰησοῦς κουρασμένος ἀπό τήν ὁδοιπορία καταμεσήμερο κάθεται δίπλα στό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Καί ξαφνικά αὐτή τήν ὥρα ἐρχεται ἡ Σαμαρείτιδα νά πάρει νερό, ὅποτε βρίσκει τόν Ἰησοῦ Χριστό μόνο Του. Οἱ Μαθητές Του εἶχαν πάει ν' ἀγοράσουν τρόφιμα. Ἄν οἱ μαθητές ἦταν παρόντες ἐκεῖ, ἡ ἴδια θά ἔφευγε ἄπρακτη, γιατί ἀπέφευγε τοὺς ἀνθρώπους καί γιά τόν λόγο αὐτό πήγαινε τέτοια ὥρα στό πηγάδι. Ἴσως ἡ ἁμαρτωλή ζωή της νά τήν ἐμπόδιζε.

Καί τώρα τό ἐρώτημα πού γεννᾶται εἶναι. Ἦταν τυχαία ἡ συνάντηση Ἰησοῦ - Σαμαρείτιδος; Τίποτε δέν εἶναι τυχαῖο. Ο Χριστός γνώριζε τί θά συνέβαινε καί περίμενε, γιά νά τήν σώσει. Ὅπως ἀκριβῶς καί ἔγινε. Κι ἐκείνη δέχθηκε τή θεία Διδασκαλία καί ἀναδείχθηκε ἡ Ἰσαπόστολος Φωτεινή, ἡ ὁποία ἐζησε πλέον τήν Ὁρθόδοξη πίστη, τή δίδαξε καί μαρτύρησε γιά τόν Χριστό μαζί μέ τά παιδιά της καί τά ἀδελφία της ἐπί Νέρωνος (54-68).

Στό σημεῖο αὐτό ἐπιτρέψτε μου ἕνα μόνον σχόλιο. Κάποτε κι ἐμᾶς ὁ Χριστός μᾶς περίμενε, ὅπως τή Σαμαρείτιδα, καί μᾶς ἀποκάλυψε τήν Ἀλήθεια. Τό ἐρώτημα ὁμως εἶναι πῶς ἐμεῖς τήν ἀξιοποιήσαμε, ἂν τήν ζήσαμε κι ἂν δώσαμε τήν εὐκαιρία καί σέ ἄλλους νά τήν γνωρίσουν, γιατί ἡ Ἀλήθεια ἔχει πρόσωπο, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ποτέ δέν εἶναι ἀργά. Ἔστω καί τώρα ὁ Κύριός περιμένει ἀπό τόν καθένα μας τήν σωτήρια ὁμολογία μας. Ἀμήν.

π. Ἀστέριος

ΥΓ. Τό στόμιο τοῦ φρέατος Ἰακώβ σέ σχῆμα Σταυροῦ καί τόν λίθο πού κάθησε ὁ Χριστός τά μετέφερε ὁ Ἰουστινιανός στόν νάρθηκα τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως.

Sunday of the Samaritan Woman

For this day, the Fathers of our Church have assigned as the Gospel reading in our Holy Temples the passage about the saving encounter of Jesus Christ with the sinful Samaritan woman.

From the Gospel reading we will touch only one point, that Jesus at midday, weary from walking sits next to Jacob's well. And suddenly at this time a Samaritan woman comes to take water, where she finds Jesus Christ alone. His disciples had gone to buy food. If the disciples were present, she would have just left, because she was avoiding people and it was for this reason that she went to the well at that time. Maybe her sinful life was preventing her.

Now the question is this. Was the meeting between Jesus and the Samaritan random? Nothing is random. Christ knew what would happen and was waiting to save her. Which is precisely what happened. And she accepted the Divine Teaching and she became Equal to the Apostles Fotini, who went on to live the Orthodox faith, she taught it and testified about Christ together with her children and her siblings during Nero's reign (54-68)

At this point permit me only one comment. Jesus waited for us also once, like the Samaritan woman and revealed the Truth to us. The question is if we made good use of it, if we lived by it and if we gave the opportunity to others, to know the truth because the Truth has a form, it is Jesus Christ.

It is never too late. Even now the Lord is waiting from each one of us, the testimony of our salvation. Amen.

Fr Asterios

P.S The spout of Jacob's well, in the shape of a Cross and the stone that Jesus sat on was transferred by Justinian to the narthex of Saint Sophia, Constantinople.